

II

(Nezakonodajni akti)

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO SVETA (EU) 2021/992

z dne 18. junija 2021

o spremembi Priporočila (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 77(2)(b) in (e) ter prvega in drugega stavka člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 30. junija 2020 sprejel Priporočilo o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Priporočilo Sveta).
- (2) Svet je odtlej sprejel priporočila (EU) 2020/1052 ⁽²⁾, (EU) 2020/1144 ⁽³⁾, (EU) 2020/1186 ⁽⁴⁾, (EU) 2020/1551 ⁽⁵⁾, (EU) 2020/2169 ⁽⁶⁾, (EU) 2021/89 ⁽⁷⁾, (EU) 2021/132 ⁽⁸⁾, (EU) 2021/767 ⁽⁹⁾ ter (EU) 2021/892 ⁽¹⁰⁾ o spremembi Priporočila Sveta (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve.
- (3) Svet je 20. maja 2021 sprejel Priporočilo (EU) 2021/816 o spremembi Priporočila (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve ⁽¹¹⁾, da bi posodobil merila, ki se uporabljajo za oceno, ali so nenujna potovanja iz tretjih držav varna in bi morala biti dovoljena.
- (4) V Priporočilu Sveta je določeno, da bi morale države članice s 1. julijem 2020 začeti usklajeno in postopoma odpravljati začasno omejitev nenujnih potovanj v EU za rezidente tretjih držav iz Priloge I k Priporočilu Sveta. Svet bi moral vsaka dva tedna pregledati in po potrebi posodobiti seznam tretjih držav iz Priloge I po tesnem posvetovanju s Komisijo ter ustreznimi agencijami in službami EU ter po splošni oceni na podlagi metodologije, meril in informacij iz Priporočila Sveta.
- (5) Vse od takrat so v Svetu, v tesnem posvetovanju s Komisijo ter ustreznimi agencijami in službami EU, potekale razprave o pregledu seznama tretjih držav iz Priloge I k Priporočilu Sveta ter o uporabi meril in metodologije iz Priporočila Sveta, kot je bilo spremenjeno s Priporočilom 2021/816. Na podlagi teh razprav bi bilo treba spremeniti seznam tretjih držav iz Priloge I. Konkretno bi bilo na seznam treba dodati Albanijo, Libanon, Republiko Severno

⁽¹⁾ UL L 208 I, 1.7.2020, str. 1.

⁽²⁾ UL L 230, 17.7.2020, str. 26.

⁽³⁾ UL L 248, 31.7.2020, str. 26.

⁽⁴⁾ UL L 261, 11.8.2020, str. 83.

⁽⁵⁾ UL L 354, 26.10.2020, str. 19.

⁽⁶⁾ UL L 431, 21.12.2020, str. 75.

⁽⁷⁾ UL L 33, 29.1.2021, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 41, 4.2.2021, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 165 I, 11.5.2021, str. 66.

⁽¹⁰⁾ UL L 198, 4.6.2021, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL L 182, 21.5.2021, str. 1.

Makedonijo, Srbijo in Združene države Amerike, v kategorijo entitet in teritorialnih ozemelj, ki jih najmanj ena država članica ne priznava kot države, pa tudi Tajvan. Kar zadeva Hongkong in Macao, naj bi bila nenujna potovanja zdaj mogoča brez zahteve po potrditvi vzajemnosti.

- (6) Mejni nadzor ni samo v interesu države članice, na katere zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah. Zato bi morale države članice zagotoviti, da bodo ukrepi, sprejeti na zunanjih mejah, usklajeni, s čimer bodo zagotovile, da bo schengensko območje dobro delovalo. Države članice bi morale v ta namen od 18. junija 2021 še naprej usklajeno odpravljati začasno omejitev nenujnih potovanj v EU za rezidente tretjih držav, posebna upravna območja *ter druge entitete in teritorialna ozemlja* iz Priloge I k Priporočilu Sveta, kot je spremenjeno s tem priporočilom.
- (7) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega priporočila, ki zato zanjo ni zavezujoče in se v njej ne uporablja. Ker to priporočilo nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to priporočilo, odloči, ali ga bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (8) To priporočilo predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽¹²⁾ ne sodeluje. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega priporočila, ki zato zanjo ni zavezujoče in se v njej ne uporablja.
- (9) To priporočilo za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽¹³⁾.
- (10) To priporočilo za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES ⁽¹⁴⁾ v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽¹⁵⁾.
- (11) To priporočilo za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES ⁽¹⁶⁾ v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽¹⁷⁾ –

⁽¹²⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

⁽¹³⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

⁽¹⁴⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽¹⁵⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽¹⁶⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽¹⁷⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

Priporočilo (EU) 2020/912, kakor je bilo spremenjeno s priporočili (EU) 2020/1052, (EU) 2020/1144, (EU) 2020/1186, (EU) 2020/1551, (EU) 2020/2169, (EU) 2021/89, (EU) 2021/132, (EU) 2021/767, (EU) 2021/816 in (EU) 2021/892 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve se spremeni:

(1) prvi odstavek točke 1 Priporočila Sveta se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice bi morale z 18. junijem 2021 začeti usklajeno in postopoma odpravljati začasno omejitev nenujnih potovanj v EU za rezidente tretjih držav iz Priloge I.“;

(2) Priloga I k Priporočilu se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA I

Tretje države, posebna upravna območja ter druge entitete in teritorialna ozemlja, na rezidente katerih ne bi smela vplivati začasna omejitev nenujnih potovanj v EU na zunanjih mejah:

I. DRŽAVE

1. ALBANIJA
2. AVSTRALIJA
3. IZRAEL
4. JAPONSKA
5. LIBANON
6. NOVA ZELANDIJA
7. REPUBLIKA SEVERNA MAKEDONIJA
8. RUANDA
9. SRBIJA
10. SINGAPUR
11. JUŽNA KOREJA
12. TAJSKA
13. ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE
14. KITAJSKA (*)

II. POSEBNA UPRAVNA OBMOČJA LJUDSKE REPUBLIKE KITAJSKE

Posebno upravno območje Hongkong

Posebno upravno območje Macao

III. ENTITETE IN TERITORIALNA OZEMLJA, KI JIH NAJMANJ ENA DRŽAVA ČLANICA NE PRIZNAVA KOT DRŽAVE

Tajvan.

(*) S pridržkom potrditve vzajemnosti.“

V Bruslju, 18. junija 2021

Za Svet
predsednik
J. LEÃO